

Master i faglitterær skriving

Manus til masteroppgaven *Interaksjon*
- en beretning om et ingenmannsland -

av Line Sanne
10/2105

INTERAKSJON

- en beretning om et ingenmannsland -

LUKKES

DØRENE

LINE SANNE
2015

Dette er et møte med de fremmede

Mine forutbestemte regler avgjør mitt tilfeldige nærvær. Jeg reiser av sted. Mitt blikk leter og mine ører lytter, mine sanser er åpne for det som kommer, til det som skal skje og til det jeg skal få oppleve. Her er jeg fri. Frigitt meg selv og tiden. Tiden lar meg flyte gjennom dette forunderlige landskapet. Her er en innestengt utsikt. En lukket dør. En trang luft. Rundt meg glir mystiske stemmer og fremmede ansikter forbi, de stiger på for så å forsvinne ut. Vi går på, vi går av. Om igjen, om igjen og om igjen. Om igjen. Om igjen. Om igjen. Vekk.

Dette er sett.

Dette er hørt.

Dette er en opplevelse.

Dette er en temporær tilstedeværelse.

Dette er en interaksjon med virkeligheten.

La oss forsvinne vekk, i alle fall for en liten stund. Et lite øyeblikk. La tiden bestemme tempo. Det du ser vil fylle ditt blikk og lede din vei. Dørene åpnes. Stig på.

..... I DAG KJØRER VI
FORTERE ENN BILER. BUSSEN HAR
IKKE SÅ MANGE HINDRINGER. DEN
GÅR KJEMPE FORT. EHH. DET ER HVIS
MAN KERÆSJER. TOGSKINNER. BILER
KJØRER JO IKKE PÅ DET. HAR TOG
RATT ELLER NOE? HMMM.
INTERESSANT. NEI DET HAR SPAKER
OG KNAPPER OG SÅNT. HVA? I
FREMTIDEN KJØRER DE AV SEG SELV.
NÅ SOM FØR. OG DERFOR. NÅR JEG
VAR LITEN. HVA? NOEN VOKSNE
HADDE BILER UTEN SELE. DET HADDE
IKKE VI. NÅR MAN IKKE VET HVA DET
ER FINNER MAN PÅ DET. SÅNN
FORANDRER VI VERDEN. HELE TIDEN.

(Til notering: Stiplede linjer markerer at dette er en perforert side)

Vogn 124

retning Solli plass
reservert eldre
publikum må selv gi stoppesignal.
Stopp!

.....
noen vil gå av, noen skal gå på
vent et lite øyeblikk

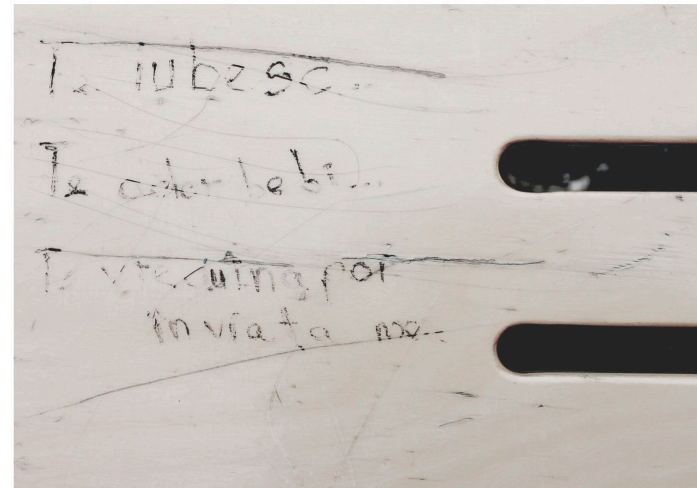
jeg sitter her
der sitter dere, dere er på vei
vi sitter her
noen står, noen smiler, noen sover, noen prater
bedøvede blikk

ved vinduet, rekke to, venstre side
bygninger, mur, vinduer, trær, gress, fugler, asfalt, biler, gatekryss
fyker forbi
Stopp. Vent. Nå. Kjør!

Mennesker
de prater, de er stille
jeg lytter, jeg skriver
a5 notatblokk, BLOKKBOKSTAVER, blå Inky Pelikan, Canon 550D.
Mitt blikk

Hva blir fortalt? Hva blir ikke fortalt?
Noe blir sagt. Noe blir ikke sagt.
Noe blir hørt. Noe blir ikke hørt.

DER ER BARNEHAGEN IGJEN. DA.
.. JADDA... NA. SKAL JEG
HJELPE DEG? VENT. VENT. DET VAR
GRATIS. DET BLIR MORO.
..... JEG SKAL BARE RINGE DEN.
MMM. HALLO!... EHHH. OKAY. DA
SNAKkes VI. HEI HEI.
..... HØRTE IKKE. HVOR
STÅR DU ROBERT? HEI HEI.
..... SAKTE... SNAKKER TIL
DEG. HÆLVETE!

Hjem

Jeg ville ikke hjem. Jeg likte reisen. Her var jeg midt i mellom alt. Midt i mellom fortiden og fremtiden, det som har skjedd og det som skal skje. Her kunne jeg lene meg tilbake og tenke, bare rulle av sted og være i ett med mine tanker. Tanker om hva som har skjedd og hva som kunne skje. Her kunne jeg tenke meg til hvordan resten skulle bli. Dette var et rom mellom meg og meg selv. Dette var tiden mellom tidene. En svevende ventetid. Jeg rullet av sted i stillhet. Jeg rullet av sted i ensomhet. Jeg rullet av sted og inn i ventetiden.

Jeg kjente lukten av gammelt støv. Hørte lydene av samtaler i det fjerne. Lyden av Dumdum Boys i bakgrunnen. *Transit*. «VEIEN DRIVER OVER ASFALTEN - DEN BLIR VÅT - NÅR NOEN SØLER I HIMMELEN - LIVET ER KORT - MEN LANG LANG TUR - GITARENE TRILLER EN TÅRE - FOR LASS & TONNEVIS I TRANSIT - SAMMA DET HVOR HER ER HEN».(1) Her satt jeg stille, samtidig beveget jeg meg forbi verden utenfor. Fremover. Alltid fremover. Ikke mot målet. Målet her var ingen destinasjon. Målet hadde ingen ankomst. Målet var bevegelsen, farten, pausene, stillheten, utsikten, tankene, tidløsheten, ingenmannslandet som strekker seg gjennom byene, landskapet og verden. Reisen bandt oss sammen. Sammen der. Sammen da. Jeg ville ikke hjem. Jeg ville bare være her. Holde ut. Se. Lytte. Iakttå. Forsvinne. Hit. Det var hit reisen tok meg. Hit. Her. Nå. Alene. Det var her jeg skulle være, i mellomrommet mellom der og da, sammen med de fremmede.

Noen reiser hjem. Andre reiser ikke hjem.

«Vi er aldri hjemme, vi er alltid et annet sted. Frykt, begjær og håp driver oss mot det som skal skje og fratar oss fornemmelsen av og refleksjonen over det som er, bare for å beskjefte oss med det som en gang skal bli, ja, selv etter at vi ikke lenger er.»(2)

DU ER SØT DA. DET ER GANSKE
LENGE. BARE SITTI HER RESTEN AV
SOMMEREN. SKULLE VÆRT EIRIK. DET
ER VI OG OSS. ÆSJ. HEI DU ER FLOTT
OG LISSOM. HAN HAR JO SANSEN
FOR HAN. HAN BLE REVET MED DA.
DET ER JO DE. DET ER EN LISSOM.
VELDIG TILGJENGELIG.
BANDØVINGER. NEI TROKKE DE HAR
DET. Å NEI. SÅ DET. SÅ. SÅ. BLIR LITT
KRAMPEAKTIG. PRATE LITT MER.
KJEMPE GLADE. RINGER MAMMA.
HÆ? HALLA!

NEI MEN HEI. HVA SKAL DU I HELGA?
KANSKJE. DET ER JO KIPT. DEN
DÆRRE. KAN JO BARE SI NOE MED.
VILLE JO GJERNE GÅ I BEGRAVELSEN
DA. OJ! OJ! OJ! ÅPNE DØRA! GIKK DET
BRA? DE GÅR IGJEN AV SEG SELV. JA.
MEN MEN DET GIKK BRA. HUSKER DU
DA JEG SKULLE REISE PÅ HYTTA?
FØRTI I FEBER. SER HAR ALDRI SETT.
SHIT. HE. HE. NEI PAPPA SA. JA. JA. . . .
HE HE. HEI. SKAL JEG RINGE OG
SI? HEI. RIGHT. KAN DU DET? HÆ. GIR
DU MEG BESKJED?

Turist

en flaske med vann, et eple, en mülsliyoghurt.

Jeg holder ut.

Jeg holder avstand.

Jeg utsetter beslutninger.

Jeg lærer meg å lytte.

Jeg lærer meg å se.

Her

virvar. Jeg former et objekt

vent. Pust. Inn. Ut. Latter. HA! HA! HA!

Jeg er klar. Jeg reiser til gjennom ingenmannsland,
men er ingen turist

Holde ut

Jeg skal være i kontakt med reisen. Reisen skaper et møte mellom deg og meg. Mellom meg og de fremmede. Mellom de fremmede og deg. Her kan vi alle sammen komme nærmere hverandre. Se hverandre. Lytte til hverandre. Vie hverandre oppmerksomhet. Mitt mål var ikke å få oppleve det alle andre har opplevd, sett, gjort eller var nødt til å se. Snarere var mitt mål å stoppe opp, senke farten, lære meg å se og lytte til dette underlige landskapet, for å forstå denne livsverden, dette anonyme ingenmannslandet, som vi alle har et hverdagslig forhold til.

Det du ser og hører er kanskje ikke slik du umiddelbart så eller hørte det. For å kunne se tingene slik de er forutsetter det at du går ut av deg selv, og setter deg inn i den virkeligheten hvor du befinner deg akkurat da, der skal du åpne ditt sinn og bare være. Overlate deg selv til dette, til denne tiden. Bare vente, vente og se. Bare vent og se.

Nietzsche kalte det *Sensationenwirrwarr*⁽³⁾. Det handler om evnen til å holde ut, utsette og holde avstand. Først når du klarer dette vil du kanskje oppdage hvordan tingene egentlig er, og dermed kunne se tingenes egentlige opprinnelige tilstand. Blikket ditt vil vise deg virkeligheten fra et nytt og annerledes perspektiv, som et utspring av din egen aktivitet, din egen utholdenhet.

Jeg har reist langt. Sittet stille i utallige timer og uendelige minutter. Bare sett. Lyttet. Observert.

Jeg liker å holde ut.

«Den sjel som ikke har noe fast mål, går seg vill, for, som man sier, den som er overalt er ingensteds.»⁽⁴⁾

JEG SKAL BARE MØTE HAN. JA. JA.
JEG HAR DET. FINT. . . JA MEN DET
ER SIKKERT KALDT. . . NEI. JEG ER IKKE
DET. JA. NÅR MÅ VI DRA DA? VET IKKE
HELT. NEI. GREIT. . . . JA. SI
TOLV DA? JA. JA. HM
. . . NEI. NEI. . . . DET ER JO KANSKJE.
SÅPASS. KAN JO DRA LITT FØR. JA
TROR DET. JA. FINT. JA. SEES.

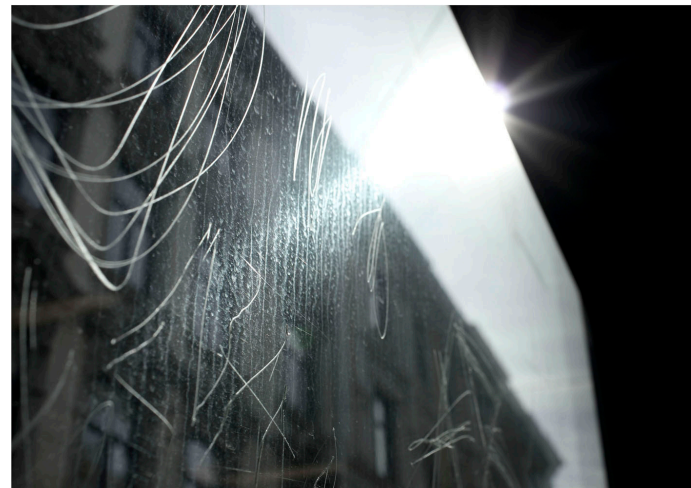
En ny by

et virvar av kryssende linjer i alle himmelens retninger

Kom inn, sett deg ned
se. Lytt.
Er du klar til å holde ut?
Er du klar til å vente?
Er du klar til å holde pusten?
Er du klar til å . . . ?

Et nytt sted. En ny by.
En ny velkjent virkelighet gjøres ukjent

hvilken bok ville du lyttet til?

Å JAG HOPPAR! SKA DU ÅKA LÅNGT?
NYBRUA. HVA? HE HE.
JERNBANETORGET NESTE. HVEM ER
NESTE? HAUSMANNS GATE. FØRSTE.
JA. NEI VI SKAL INTE AV HER. DA ER
DET FOR SEINT I ALLE FALL. KAFFE?
KAFFE JA. DET MÅ DET VÆRE. DET
HADDE VÆRT DET ROLIGSTE. ER SÅ
VARMT HER. OM MAN HOPPER AV
HER? VI SKAL AV NU. AAA DET ER SÅ
VARMT. NÅ ER DU I VEIEN IGJEN! DE
FINNES JO BARE PÅ KANARIØYENE.
JEG VIL PASSE PÅ SÅNN HER.
STORTORGET. JA NÅ GÅR VI AV! JA. JA.
SARA! KARTET! SE PÅ KARTET! JAHA
EKSAKT. JAG FATTAR INGENTING. HI
HI. JA. JA. HVA STÅR VI HER FØR NU
DÅ? JA JUST DET. JA! HER SKAL VI AV.
JEG KJENNER IGJEN MEG. STANNA!

SÅ TAR JEG PÅ MEG. FÅR ET NYTT
KORT. DA MÅ DU BETALE MED
PENGER. VI SNIKER. JEG SLITER. HAN
HAR SKREVET OM DEPRESJON.
MANNEN MIN HAR. SÅ DEILIG. LISSOM.
NÅ HAR HAN. DU MÅ JO SKIFTE. Å JA.
NÅ KOMMER DET JO MASSE.
BRINGEBÆRSYLTETØY ER BEDRE ENN
JORDBÆRSYLTETØY. HVOR ER
FORELDRENE? KJENNER DU MORA?
JA JA. HVA ER DET DU SIER DU HOLDT
PÅ MED? JA BARE. ÅSSÅ. FERSKT DA.
MORSOMT. NEI DU MÅ SPØRRE OLE
OM DET. MEN DU? DE BLE SKILT FOR
MANGE ÅR SIDEN. JA AKKURAT JA.
VAR TEATERSAMLING. DA KOM IKKE
HAN. HAN ER JO VELDIG SOSIAL.
KOMMET NOE I VEIEN.

Var du her?

Blikket hviler. Vi reiser videre fremover. Her stopper jeg opp, og forblir i situasjonen som omgir meg, her og nå. De lyder som kommer fyller mitt hode. Venter et lite sekund. Hviler, så jeg kan fordøye, omgjøre lydene til bokstaver og forme dem til små gjenkjennelige lesbare tegn. De må få hvile et lite øyeblikk, et lite sekund, før jeg kan hente dem frem og gi dem et liv gjennom skriften. Jeg bruker min verden, vårt ingenmannsland, til å gi deg et lite glimt av en virkelighet. Jeg reiser rundt på kryss og tvers, tegner en snirklete sirkel omkring ingenmannsland, og her blir jeg et aktivt, skrivende medium for den virkeligheten jeg avlytter og bevitner, beskriver og formidler. En fragmentarisk rytme. Noe blir hørt. Noe blir ikke hørt. Noe blir skrevet ned. Noe blir ikke skrevet ned.

Kanskje møter du deg selv. Kanskje det var du som satt her, da jeg lyttet og skrev, da jeg reiste gjennom virvaret av gater, overganger og underganger, og underordnet meg denne fremmede, men velkjente virkelighet. Kanskje du er en av mine fremmede, kanskje var det dine ord, din stemme, som ble skrevet ned. Men her, i tegnene er du fremmedgjort for deg selv. Du kanskje leser deg selv, betrakter deg selv og undrer over deg selv fra i et nytt uigenkjennelig perspektiv.

Kanskje jeg satt bak deg. Kanskje jeg satt foran deg. Kanskje jeg satt ved siden av deg. Men jeg la ikke merke til dine skuldre, din nakke, ditt hår. Ditt fremmede ansikt. Jeg så min hånd bevege min penn rytmisk over min notatblokk og formet min skrift. Mine tegn.
Kanskje du ikke satt her i det hele tatt?

.....
..... JA
..... FØRST..... EHH.
..... NEI.....
.....
JEPP..... HVA SA DU?

Nærvær

vi skaper nærhet
innrammet av ingenmannslandets grenser.
Ventetiden fanger
ventetiden står ikke stille.

Jakte. Jage
lydene
lydene lyder. Stillhet.
Hvile. Pause.
Jeg samler på lyder

vinduet gråter. Utenfor
tårene drypper. Drypp. Drypp- drypp. Drypp. Drypp- drypp. Drypp. Drypp- drypp
rytmen reiser. Retning Majorstua.

Jeg er skribenten som reiser. Du er leseren som går på. Vi er reisende sammen. Nå
holder vi avstand

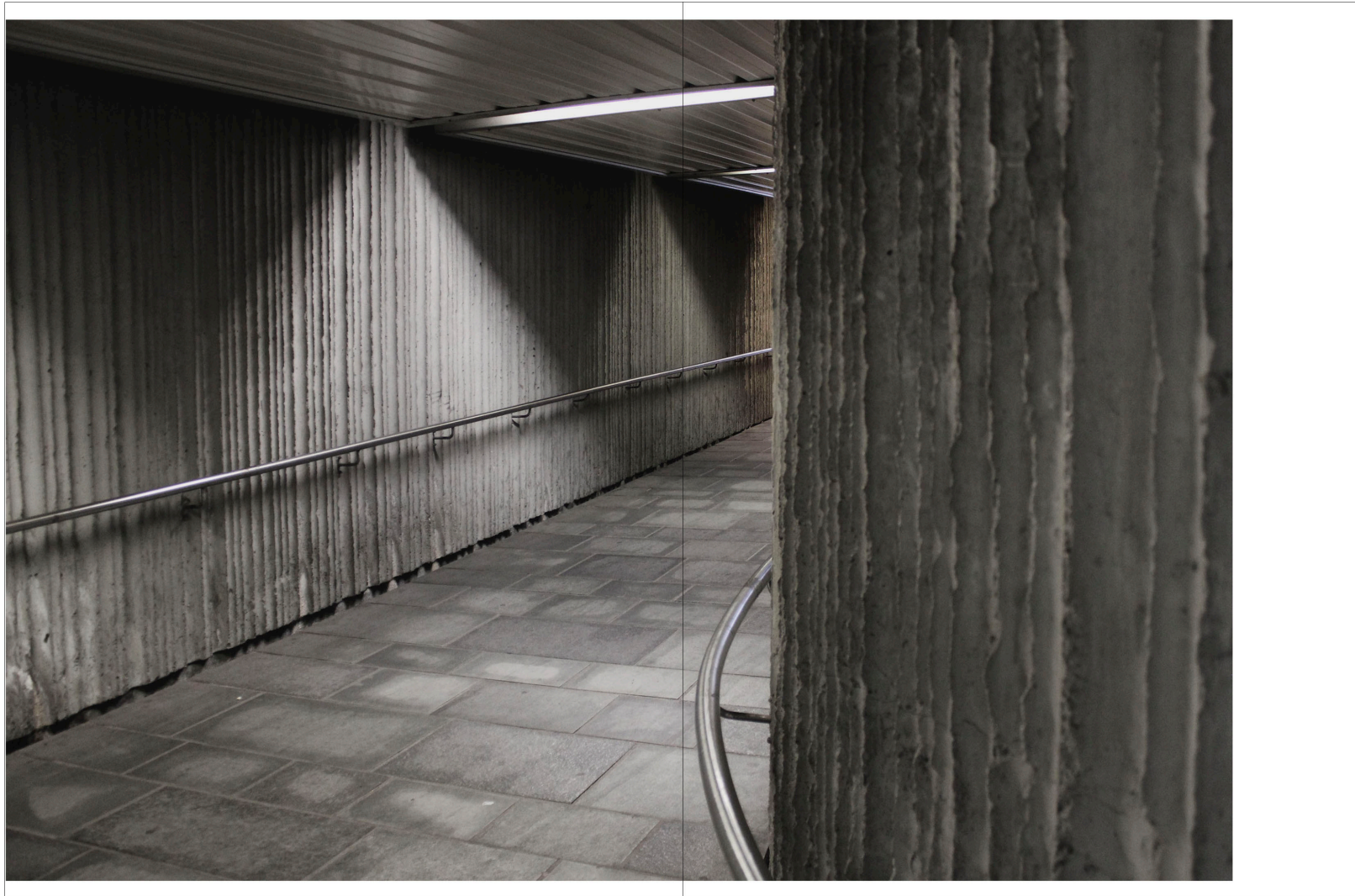
De fremmedes teater

51 reiser, 8 dager, 16 timer og 40 minutter. Til nå. Det vil bli flere. Jeg vil reise mer, oppleve mer av ingenmannsland og dets rytme, dets anonyme, bevegelige, bemerkelsesverdige, ensomme, flytende, flyktige, frigjørende, foranderlige, forunderlige, hverdagslige, harmoniske, interaktive, isolerte, merkelige, organiserte, realistiske, regelstyrte, repetitive, sanselige, sammenvevde, stillferdige, systematiske, tidløse, underholdende, utholdende og ventende atmosfære. Hvor vil denne reisen føre hen?

Uten mål, men med en hensikt og en mening. Basert på en opplevelse, en hendelse, en empirisk reise. Jeg godtar at hverken målet eller middelet fører hen, her dreier det seg om å vie oppmerksomhet til noe så velkjent som menneskelige samtaler. Gleden ligger i å gjøre denne menneskelige interaksjonen ukjent. Jeg lar de fremmede folk skape sine egne replikker. Dette er mitt teater. Jeg inntar en plass i salen, velger meg et sete. Her har jeg full utsikt og får full innsikt, og gjennom en tilsynelatende improvisert akt lar jeg virkelighetens teater få utspille seg. Jeg iakttar de fremmedes skuespill, deres lyd, deres manus, deres setninger, deres ord, deres pauser, deres stillhet, deres tomhet, deres reise, deres ventetid, deres inngang, deres utgang.

Scenen utspiller seg her og nå, omkranser deg
du puster inn. Jeg puster ut.
Hvem er det som egentlig ser på hvem?

«Visuelt sett går scenen fra det impresjonistiske - de løsrevne replikkene og de visuelle fragmentene - til det kubistiske: blickene og språket stopper opp, deles opp i mindre enheter som arrangeres i rytmiske kombinasjoner og relasjoner med og mot hverandre».(5)

JA. JA IKKE SANT. . . TRIKKEN. . . IKKE
SANT DENNE? BISLETT.
. MAMMY. KOM. . . .
DER KJØRER BILEN. DER. JA. . . .
DENNE. NEI. LA NA MAMMA.
MAMMA. NO NO NO. SITTE. HVA
SA DU VI SKULLE GJØRE HELT
ANNERLEDES? . . . BARE. . . SÅ DET ER
JO. JA SÅ BRA SÅ DEILIG SÅ KOSELIG.
KJEDELIG. FØLER SEG LITT ASOSIAL.
JA EKSTREMT. BLE DET. . . JA DET KAN
VI GJØRE. BARE SE. JA ÅSSÅ. HVA DA
DU? NEI DET ER IKKE. IKKE SITTE HER.
HVORDAN VAR MØTET I DAG? JA
SKULLE ØNSKE DET VAR KORTERE.

BARE GÅ PÅ. FERDIG MED DET. OG
DET GÅR IKKE. INGEN STEDER. SE
HER. JEG LER MEG I HJEL. SØKNADEN.
DET ER SÅNN VELDIG. HELLO.
DER SATT DU. HVORFOR DET? . . . JA
GUD. . . ÅSSÅ. SERR? JOBBER.
DU VAR. JA JA. . . DET ER SÅNN NORSK.
FØRSTE. . . NEI ÅSSÅ GÅR DET
ALLIKEVEL. DET ER FORSKJELLIG.
MMM. . . HM? . . FETT. MMM. . . JEG
FØLER LIKSOM AT. HELT JÆVELI.
TROR DU? MMM. . . JA. SETT DEG
HER DU. MMM. . . IKKE SE. . . MMM. . .
OGSÅ KAN VI GÅ RESTEN. LITE. ÆRRE
SNYGT. . . JA. DET HAR JEG KJØPT. . .
SNYGT. . . HVA?

Start: Tøyen, 14:44, 3 Storo
Ankomst Forskningsparken
Avreise Universitetet/ Blindern, 15:08, 17 Grefsen
Ankomst Jernbanetorget
Avreise Jernbanetorget, 15:21, 34 Tåsen
Ankomst Alexander Kiellands plass
Avreise Alexander Kiellands plass, 15:39, 21 Aker Brygge
Stopp: Aker Brygge

Start: Tøyen, 10:16, 5 Østerås
Ankomst Nationaltheatret
Avreise Rådhusplassen, 11:45, 12 Majorstuen
Ankomst Niels Juels gate
Avreise Niels Juels gate, 12:00, 12 Disen
Ankomst Dronningens gate
Avreise Dronningens gate, 12: 11, 19 Ljabru
Ankomst Oslo Hospital
Avreise Oslo Hospital, 12: 26, 18 Rikshospitalet
Ankomst Jernbanetorget
Avreise Jernbanetorget 12:43, 30 Bygdøy
Ankomst Solli plass
Avreise Solli plass, 12:56, 13 Lilleaker
Ankomst Hoff
Avreise Hoff, 13:09, 13 Grefsen
Ankomst Nationaltheatret
Avreise Nationaltheatret, 13:57, 5 Østerås
Ankomst Borgen
Avreise Borgen, 14:09, 5 Vestli
Stopp: Nationaltheatret

SÅ KOM JEG PÅ ATTE. EG OG FØLER
MEG. DET ER DET DE VIL HA. HALV
PRIS. ÅSSÅ SA HO. SÅNN DÆRRE
BREV. JA. HVOR OFTE ER DET
EGENTLIG DERE SEES? JA. HVA ER
DET MED HU LIKSOM? Å SÅ
FORSIKTIG. REDD FOR SITT EGET LIV.
JA GRAVID. JA HADDE JO. HO BARE.
SINNSYK SPESIELL. INGEN ER
NORMALE VETTU. JA SØSTERA MI. JA
HVOR PÅ TØYEN. SHIT. JA TROR DET.
JA. JA. NEI. JA. BRYR IKKE MEG. SYNES
DET ER VELDIG GREIT. ÅÅÅ. DET ER
DEN TRAILEREN DER. JA HERLIG. LITT
KJEDELIG. BARE TULL. JA DA VI
SNAKKET OM MAT. OG. ÅSSÅ. MÅTE
PÅ. JEG TENKTE FAEN HELLER. GÅR
DET AN?

Start: Olav Ryes plass, 12:16, 11 Majorstua
Ankomst Tullinløkka
Avreise Tullinløkka, 12:22, 18 Holtet
Ankomst Brugata
Avreise Brugata, 12:57, 12 Disen
Ankomst Birkelunden
Avreise Birkelunden, 13:14, 11 Homansbyen
Ankomst Schous plass
Avreise Schous plass, 17:18, 13 Bekkestua
Ankomst Kirkeristen
Avreise Stortorvet, 17: 23, 37 Helsfyr
Ankomst Jernbanetorget
Avreise Jernbanetorget, 17:31, 37 Helsfyr
Ankomst Harald Hårdrådes plass
Avreise Harald Hårdrådes plass, 17: 55, 37 Nydalen
Ankomst Jernbanetorget
Avreise Kirkeristen, 18:03, 11 Disen
Stopp: Olav Ryes Plass

Start: Arne Garborgs plass, 11:24, 37 Helsfyr
Ankomst Stortorvet
Avreise Stortorvet, 11:35, 17 Sinsen- Grefsen
Ankomst Brugata
Avreise Brugata, 11:42, 12 Disen
Ankomst Birkelunden
Avreise Birkelunden, 11:51, 13 Lilleaker
Ankomst Olav Ryes Plass
Avreise Olav Ryes Plass, 12:17, 11 Majorstuen
Ankomst Kirkeristen
Avreise Kirkeristen, 12: 25, 12 Majorstuen
Ankomst Solli plass
Avreise Solli plass, 12: 40, 12 Disen
Ankomst Jernbanetorget
Avreise Jernbanetorget, 13:08, 18 Rikshospitalet
Ankomst Høyskolesenteret
Avreise Høyskolesenteret, 13:19, 18 Rikshospitalet
Ankomst Stensgata
Avreise Stensgata, 13:27, 18 Holtet
Ankomst Tinghuset
Avreise Stortinget, 13:55, 5 Vestli
Ankomst Carl Berners plass
Avreise Carl Berners plass, 14:17, 17 Rikshospitalet
Stopp: Stortorvet

Start: Olav Ryes plass, 11:09, 13 Lilleaker
Stopp: Wessels plass

Start: Stortinget, 22:01, 6 Helsfyr
Stopp: Tøyen

Start: Lilløyveien, 10:47, 31 Grorud
Ankomst Thune
Avreise Thune, 11:01, 20 Galgeberg
Ankomst Majorstuen
Avreise Majorstuen, 11:35, 11 Disen
Ankomst Homansbyen
Avreise Homansbyen, 11:48, 11 Disen
Stopp: Stortorvet

Start: Schous plass, 11:13, 13 Lilleaker
Ankomst Kirkeristen
Avreise Kirkeristen, 11:54, 11 Disen
Ankomst Olav Ryes Plass
Avreise Olav Ryes Plass, 12:16, 11 Kjelsås
Ankomst Torshov
Avreise Torshov, 12:24, 20 Skøyen
Ankomst Sagene
Avreise Sagene, 14:39, 37 Helsfyr
Ankomst Colletts gate
Avreise Colletts gate, 14:46, 37 Nydalen
Ankomst Sagene
Avreise Sagene, 14:55, 37 Helsfyr
Ankomst St. Hanshaugen
Avreise St. Hanshaugen, 15:05, 21 Aker brygge

DET ER SANT DET. NÅ ER DET KORTET
GAMMELT. HVA VAR DET? DET ER
KONTROLLER SÅ OFTE I OSLO. TI
SEKUNDER. JEG SKULLE BARE
SJEKKE. FØR JEG SATT MEG. OJ. JEG
GLEMTE Å AKTIVERE MÅNEDSKORTET.
DA KOM JEG MEG UNNA. NEI.
AKKURAT. DET ER DET JEG SIER TIL
DEG. DE ER NESTEN FERDIG. DET ER
MER HVIS MAN. MAN TENKER SÅNN
HER. JA. DET ER DE SAMME SOM
GJØR DET. DET VAR EN UKE. . . ÅSSÅ
FOR MEG. FREDAG OG LØRDAG. JEG
SKAL STÅ I BUTIKK PÅ INTERVJUET.
DET VIL SI AT JEG KAN INTERVJUE
DEG OG?

JOHN COLLETS PLOSS. JA. NEI. DA
GJØR JEG DET. DEN ER GREI. ENN
SÅNN SOM DE GJØR. TELEFONEN MIN.
NEI. ELLERS? IKKE SÅ MYE. HVA? DISIG.
IKKE HER. MEN. IKKE DET. JEG SYNES.
IKKE FØR. SÅ DET. HAR IGJEN GANSKE
MYE. HØRER DU PÅ MUSIKK? DET ER
LIKSOM. HADDE PÅ SPOTIFY MENS
JEG HØRTE PÅ DEG. JA VAR PÅ
LØRDAG. JA. JA. SER IKKE. FØRST SÅ
GRILLA VI. ELLER VI VAR PÅ IDIOTEN.
JEG LEITA. SÅ DET. I BYEN SÅ. TROR
IKKE DET. DEN ER JO VÅR. SÅNN.
NESTE. SKULLE VÆRE I ALLE FALL.
JEG BARE TENKTE. DET ER DERES
BESTE. JEG BARE JOBBER. HÆ? SKAL
EGENTLIG ALDRI SI. SKJERPINGS.
GIKK AV SEG SELV. JA. MEN. DU VEIT.
DET ENESTE ER PÅ DETALJNIVÅ. MEN
DET ER JO GREIT SÅNN UANSETT.

Å reise

Champagneria. 7/11. Deli Deluca. Bunnpris. Kaffebrenneriet. Bakeri. Lukten av brød
fyller vogn 124. Barnelatter. Mumling. Ord jeg ikke fanger. Ord jeg ikke forstår.
Bokstavløse lyder. Nå snart. Stillhet. Nå. Snart. Hvert øyeblikk. Hvor blir det av
lydene? Pause
..... Pust «Kan du la passasjerer
gå på, før du går inn neste gang?» Der. Der kom lyden. Lyden av mennesket.

her finnes alt
«Dørene lukkes»
hva vil det si å reise?

..... PLASS. ... HJELP. NEI. VILLE HA
DEN OPP. STOPPE LITT. HVA SA DU?
NEI. HÆ? SANTHANSHAUGEN. JA. DEN
VAR PEN. NEI. NEI NEI. VEIT IKKE HVA
VI SKAL GJØRE. FAEN. MEN I HVERT
FALL. TRE AV JENTENE LIKSOM SATT
FAST. HÆ? JA. FORBANNA. NEI. DET
ER DET. EN TIL. STOPP. AVTALEN VAR.
EN OG TO. VET DU HVA? NÅ ER VI PÅ
BUSSEN. VI HAR JO VÆRT. JA. ÅSSÅ.
MEN. DET ER BARE. Å. NEI. HU SA DET
DA. NEI. HØRER IKKE NO. IKKE SANT?
DE HAR JO BARN. OG. JEG VAR OGSÅ
LILLEBROR. DE GUTTENE ER DE SOM
LEKER MED STORESØSTER. RART
HVORDAN MAN BLIR NOE EGET. ER
LILLEBROR OG STOREBROR FOR TRE.
PØLSEFEST! DE ER JO OGSÅ
STOREBRØDRE. DET ER LIKSOM KJEKT.

JEG VIL SITTE BAKERST. SITTE PÅ
SÅNNE STOLER. JEG MANGLER EN
UNGE. ARTHUR. KOM. NÅ KJØRER VI
FORBI PAPPAEN MIN SIN JOBB. OK. JO.
DE ER SÅ MORSOMME. PAPPA MIN
JOBBER. DETTE ER PAPPA SIN ALLE
SINE BÅTER. VIL DU SITTE MED
KARINA? DU KAN SITTE HER. JA MEN
JEG ER SÅ TJUKK AT JEG FÅR IKKE
PLASS DER. SE HVA JEG FANT! DU
KAN LEKE MED DEN SIKKERT. DE
BYGGER OVER HELE DER. HEI. VEIEN.
DE KJØRTE FORT. BRINGEBÆR. ÅSSÅ
TOGSKILT. ÅSSÅ SØPPEL. ELSKER
LAKRIS. VI HAR FUNNET DEN PÅ
TIVOLI. SELVFØLGELIG. PÅ HYTTA.
HELT ALENE. NEDOVER HELT AV MEG
SELV. GÅR DET AN Å BYTTE? GÅR DET
BRA OM JEG BYTTER PLOSS?

Ventetid

Mine ord er ikke mine tanker, ikke min stemme, ikke mitt sinn. Jeg er en utenforstående som registrerer livet her i ingenmannsland. Reiser og venter. Det jeg venter på er de fremmedes ord, de fremmedes tanker, de fremmedes stemmer, de fremmedes sinn. Å skrive ned det jeg opplever her er målet. Jeg vender meg selv mot verden og påtar meg selv en rolle, jeg spiller en iakttagende mystisk ensom person som sitter ved siden av de fremmede og fanger ventetidens øyeblikk. Hva er denne ventende tiden? Denne fraværende ikke- virkelige virkeligheten, som vi alle reiser gjennom hver eneste dag og skaper nærhet og avstand mellom meg og de fremmede. Her er vi sammen. Ventende. Reisende. Fremmede. På en og samme tid.

Vi er ikke adskilt lenger, vi har kollidert i hver vår tid, i hvert vårt rom. Møtet vårt skaper en friksjon og en spenning. Dette er en temporær møteplass der vi kan involverer oss i hverandre, samtidig holde avstand. Kanskje alt dette bare er et spill, et virkelighetsspill, der vi spiller ut virkeligheten i ventende på et nærvær?

Hvem sier hva og hva sier dette om oss?

Hva er Sant?

Hva er Usant?

Jeg setter oss selv på spill.

Møtet mellom meg og de fremmede, mellom meg og deg, mellom de fremmede og deg foregår gjennom ordene, mellom ordene og poesien. Her i finnes «en rytmisering av reisen, en stans, en «rast» og en fascinasjon for selve øyeblikket».(6)

FRIENDS. THEY'RE LIVING. IN MY FLAT
UNTIL TUESDAY. WHATEVER. OH YOU
DID? RIGHT. MY BROTHER. MEETING
SOMEONE. OH. OKAY. ALL RIGHT.
SÅNN DER. OKAY. ALL RIGHT. IT'S MY
FRIEND. KJØRER DENNE FORBI? DET
ER FEIL DA. . . . HE. NEI. NEI. . . .
EMMM. HOUSE. JA. SÅ
DU DE JENTENE? TAKK. HAN RINGTE.
ÅSSÅ GIKK DET EN HALV TIME. JÆVLA
HORE! JEG VEIT. DET ER FEIL SÅ. NEI
NEI NEI. JEG BARE. ER DU IKKE ENIG?
SÅ DET. NEI.

NEI. NEI. HE. HE. JA DET VAR. JO DET.
NEI IKKE SANT..... SÅNN
CIRKA..... JA..... POSITIV... HVA
DA? HVA DA? KE DA? HVA VIL A?
..... KUBIS... DAS... DETTE ER
LINJE ELLEVE VIA GRÜNERLØKKA TIL
KJELSÅS..... HVA SKAL DU?
..... NEI.....
HVIS VI GÅR AV DER. DER DU SITTER.
..... JA..... HAR DE NOE MER
AV DEN?

FIRE BUSSE. OGSÅ TRIKK OG BANE.
ÅSSÅ T- BANEN. BETALER IKKE SÅ
MYE FOR BILLETEN. NEI. BEGYNNER
Å KJØRE. HAR TATT HALVE LAPPEN.
MÅ JO BARE TRYKKE PÅ STOPP.
POLITIHUSET..... MYE BERDE HER...
.....
DEN PARKEN DER SER VELDIG DEILIG
UT..... SVERRRE! NEI DESSVERRE
... ÅSSÅ KLARTE JEG IKKE Å SITTE
STILLE. SVERRRE... JA.....
... HVA SIER DU?

Mellom A og B

Dette er et sted hvor A aldri gir mening og B aldri er et mål. Jeg skal langt. Ikke så langt fra her jeg er nå, men jeg skal være her lenge. Reisen innebærer en viss tid, en viss avstand, et opphold, en flyt, en tilstand, som en langsom temporær tilstedeværelse. Jeg må holde ut. Det tar den tiden det tar. Vi må ikke glemme tiden. Rutetabellen bestemmer reisens tid, ankomst og avreise. Mennesker hviler på benken. Mennesker vandrer hvileløst rundt. Mennesker titter på klokken. Klokken tikker. Vi teller ned.

Syv minutter.

Tre minutter.

To minutter.

Ett minutt.

Der. Nå. Vent litt til.

Dørene åpnes.

Vi venter.

Tilstede

Billetter kjøpes. Billetter kontrolleres. Noen må betale. Andre har betalt. Vi reiser frem og tilbake, fra vest til øst, fra øst til vest, men aldri fra sør til nord eller fra nord til sør. Her er det skiltene som guider deg gjennom ingenmannsland, leder deg i riktig retning, din ankomst, din utgang.

Jeg beveger meg vestover. Noen står, noen sitter, noen holder fast, noen kikker lengtende ut av vinduet, noen sover, noen er våkne. Alle har munnen lukket. Jeg kan se ti mennesker foran meg, tre til høyre, ingen til venstre, ett barn, to kvinner, tre menn og deg. Latter. Hvor er dere på vei? Hvor kommer dere fra? Tiden går fort. Fremover. Stopp. Nå går du ut. Jeg ser din rygg forsvinne sakte i retning vest. Nye fremmede stiger på. En eldre mann tar ditt sete. En annen rygg sitter på den samme plassen, et annet ansikt ser ut av det samme vinduet, en annen fremmed reiser videre, vestover. Alene. Det er klamt. Det er varmt. Usirkulert luft. Hold fast. Sitt ned. En knust rute. En krøllet avis. En halvspist is. En tom vannflaske. En kost. En tynn jakke. En sort sykkel. En kassegitar. En langhåret hund. En plastikkpose. En purreløk.

«Vær oppmerksom på avstanden.» Ja, vær oppmerksom på avstanden, for her finnes en avstand, et mellomrom som ikke kan fylles. Et nærvær som aldri vil oppstå. Vi kan bare være i reisen, adskilt, som gapet mellom vognen og perrongen. Jeg involverer meg verken i de fremmedes samtaler eller i de fremmedes stillhet, for jeg vil ikke ødelegge øyeblikket, her vil jeg kun være en ensom og anonym oppdager. Være oppmerksom.

«Man skal bare holde på så lenge man føler lyst ved det og vokte seg for å overskride den grense der smerten begynner å blande seg inn».(7)

DE DERRE FOLKA NEDI GETTHOEN
DER SKYLDER MEG PENGER. HANNE
REMI OLA KJELL ARVE. HAKKE GIDDI
Å PESA MER OM DET. MANGE HAR
LIKSOM DÆVA. RITA. ÅPPÅ SINSEN. Å
JA. SHELLSTASJONEN PÅ SINSEN.
DER BODDE JEG. KLARER IKKE HELT
Å PLASSERE HAN. NEI ELLER SÅ VAR
DE GAMLE KOMPISER. JEG BODDE
EN STØNN I LIER. VAR EN GÆRNING.
JEG VAR VERRE ENN HAN ÅSSÅ. LØY
SÅ MYE AT JEG TRODDE DET. ÆKKE
REKTIG MÅTE Å GJØRRA DET PÅ. MEN
JEG ÆKKE NOE SÅNN SLÅSSTYPE.
VARRE HET IGJEN? KYSTHOSPITALET.
NÅR VI FØRST HAR KOMMI INN ÆRRE
KRISE. DE ORDNER SÅNT. SÅ ÆRRE
JO BARE Å KOMME. . . JA. BANE ATTEN
LJARBU. NEI, ALLAH OG GUD ER DET
SAMME. DU KJENNER JO FRODE.

ÅÅÅ DEN KLIKKELYDEN ER SÅ FIN.
DER VAR DEN IGJEN LIKSOM.

.....
.....
.....

RÅDHUSPLASSEN. DER VAR DET FINT.
HELT PERFEKT. MEN ALLE ER
FORSKJELLIGE. VAR PÅ TEATER I GÅR.
SÅNT TYSK. GANSKE SKUMMELT. Å JA.
JA. JA. HAN KAMERATEN. HAPPY DAYS.
ÅSSÅ. HJEMME.

Et fiksert landskap

Denne reisen kan betraktes som en måte å nærme oss ingenmannsland på. Denne flyktige og flytende reisen gir en evig og ustanselig strøm av informasjon om dette ikke-stedet, denne passasjen, som ikke har en hjemkomst. Denne reisen tar oss gjennom landskapet og samler oss, forflytter oss, mangfoldiggjør oss, stiliserer oss, forbinder oss og adskiller oss. Noen stiger av. Noen stiger på. Utenfor hjemmets grenser og utenfor hverdagens normer, hinsides normaliteten, vi er alle på vei inn i det ventende, ensomme og stille fikserte landskapet.

Kanskje er jeg redd for å vente, redd for stillheten, redd for passiviteten. Kanskje er jeg skuelysten, en jakter, en overvåker. Kanskje frykter jeg ankomsten, stoppestedet, avstigningen. Kanskje frykter jeg det velkjente hjemmet.

Jeg vil reise litt lenger inn i dette eksistensielle fikserte ingenmannslandet. Frigi meg selv til mine tanker, min livsverden, min virkelighet. Mitt begjær er ikke fullendt. Smerten er ikke blandet inn. Jeg holder ut.
.....
..... Venter

«Den reisendes lykke er grenseløs og den innstiller seg på selve reisen».(8)

... KRISE. ... JA. ... TYPISK. DA
ER DE ETT ELLER ANNET.

.....
... PAPPAEN MIN. ... NEI.
..... SCHOUS PLOSS
..... JEG VILLE LIKSOM DET
.. IS. IS. SE DER. ... SÅ FINT. ...

HAN BARE. SANT.

.....
.....
..... JA.
..... JEG TRODDE DET.
HVA? MEN. NOE SPENNENDE.
VISSTE DU ATTE HAN.

Temporært tilstede i sin egen tilstedeværelse

forskyve
forflytte
forsvinne
fortiden ligger igjen. bak
fremtiden. Venter foran.

midt i mellom
et ventende selskap
fylt av reisende gjester.

I stillhet
utilsiktete blikk
fremmed latter
fremmed gråt

dag ut. Dag inn
her og der
nå og da
av og på

selskapet venter. Komme frem
og tilslutt hjem

. . . . DA GÅR DET EN MELDING TIL
NUMMER NITTEN. LINJE FIRE.
HEI. RINGTE MEG MIDT I. JA. JEG ER
BARE UTE PÅ VEI HJEMOVER. . . HVA?
NEI. GIKK RETT FORBI DEG. HE HE.
OSLO S. SKULLE RINGT. PRØVDE Å
RINGE. GIDDER IKKE GÅ INNE PÅ DET
SENTERET DER. DET GÅR BRA.
TRETTE NULL NI. JA. HVA DET STÅR
HER DA? FIRE G? HAR DU TRE DU?
HER. HEI. HE HE. HVA SKAL VI SPISE I
DAG DA? HEEEE. . . . HA. . . NEI NÅ
VAR DET HELT TOMT. . . . WE WILL.
MÅ JO HA NOE MAT. . . I THINK. . . THIS
IS. . . . WHAT. . . . I SUPPOSED. VI GÅR
AV HER ÅSSÅ. THAT'S WHAT IT
WAS. HÆ. VET IKKE. NEI. . .
. ANNOYING. WE'LL WAIT AND SEE.

Spor

De snakker, de hvisker, de roper, de kjefter, de ler, de fnyser, de planlegger, de mimrer de lengter, de ønkser, de drømmer, de er. Er her og nå. Venter
Venter på deg. Kom. Stig på. Nå er du her. Det du leser her og nå er avtrykk av ulike spor. De fremmedes spor. Bare enkelte ord fester seg til arket. Som fragmenter. Som tegn. Som et hei. Som et vink. Som et blink. Som et øyeblikk av tiden. Øyeblikket forandres. Klikk. Klikk. Klikk. Misforstått. Forstått. Som et stopp. Som et pusterom. Som en ubevisst bevissthet.

De fremmedes lengten, søken, drømmer, håp og fortvilelse venter. Her finnes ingenting annet å gjøre enn å vente, lengte, søke, drømme, håpe, fortvile. Leve, være, puste. Rolig inn og ut. Du bekrefter mitt inntrykk med ditt nærvær. Et fryst minne. Arkivert. Spor av glede. Spor av anger. Spor av vennskap. Spor av frykt. Spor av stillhet. Et spor av mitt blikk. Spor. Spore av. Spore på. Gå inn. Gå ut.

Mitt avtrykk uttrykker mitt inntrykk av de fremmedes tilstedeværelse i et ingenmannsland.

Henvisning til reisen

pass tiden
kjøp billett
velg retning øst. Eller vest
velg riktig linje

vent

la passasjerer gå av før du selv går på
vær oppmerksom. Hold avstand
stig på
sitt ned

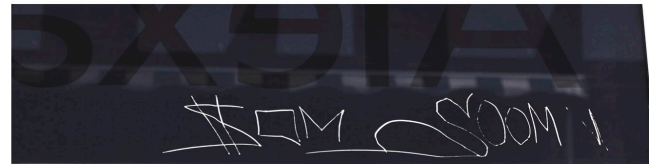
vent

vis hensyn
vis frem gyldig billett. Kontroll
sikkerhet på reisen
nødåpner
nødrep til fører
ikke forstyrr fører under reisen

vent

gi stoppesignal
trykk. Døren åpnes
stig av

ja, vær oppmerksom. Jeg føler meg overvåket
blikket fanger blick

JEG KAN HANDLE PÅ ONSDAG.
NESTE STASJON. GE GE GE. MOI. OK.
HA HA. KAN BARE GJØRE SÅNN. SEKS.
SE PÅ MEG A JEG TENKTE. HÆ?
HVIS DERE VIL. FAMILIEN. KAN JO SI
TIDLIGERE. GREIT AT DU FÅR JOBBA
NÅ. JEG MÅ BARE. ETTER DET. LIKE
GREIT. JA. MEN. HVA TENKER DU?
EVENTUELT. AA. HA. HA. KJØP HELLER
BURGER. RETT VED DER. NEI. NESTE
STASJON NATIONALTHEATRET. JA.
PØLSER. SALAT. Å. Å. Å. LAGE SALAT.
JA. JEG TENKTE AT. HAR DERE LØK?
DET ER IKKE BARE MEG. KAN HENDE
DET ER. VI BARE. HVA VAR DET? FOR
MIN DEL KAN VI. HA. HA. HA. SKAL VI
AV? HEI. DEN FIKK JEG I ROMJULA.
ÅSSÅ REISER DU PÅ FERIE.

VET DU HVA? JEG SÅ DERE. VI REKKER
DEN HER. HA DET BRA! DA TRENGER
VI IKKE FIKSE DET. SKAL VI AV?
ETTERPÅ. . . . TUT! TUT! HELLO!
HELLO! HELLO! HÆ! SÅNN SOM
DETTA HER. EHH. NEI. MEN. VET IKKE.
BÆ SIER HAN. DET VAR. DE
HADDE. HAN SNAKKA MED HAN OM
DET. NEI I DAG? VI PRATES. JA DET
GJØR VI. LITT GREIT AT JEG FÅR VITE
DET. MAJU. JA JA. JA. DET
GJØR VI. SÅ FOR MEG AT ALF SKULLE
VÆRE BORTE. JA. HE HE HE. DA
SNAKES VI. . . SOM EN BJØRN. MEN.
LANGT LANGT BORTE.
DE HAR FÅTT SEG. Å NEI! DU. . . . KAN
JEG LÅNE KORTET DITT? KAN DU LA
PASSASJERER GÅ AV FØR DU GÅR INN
NESTE GANG?

Alle bare snakket

om å reise på ferie
om å bli noe eget
om familieforhold
om vennskap
om kulturmøter
om å vandre
om språk
om det uforståelige
om sammensmeltning
om oppvekst
om alder
om barndom
om ungdom
om fortid
om fremtid
om håp
om å komme hjem
om slanke myke legger
om å ha deg med
om redsel
om fremmede folk
om skumle fyrer
om personlighetsfølelse
om sinne
om å være stille
om turisten
om ukjente plasser
om tiden
om å stoppe

om å stå fast
om å reflektere
om hverdagsstress
om jobb
om fest
om en fraværende tilstedeværelse
om kjedsomhet
om hvordan det er
om utgangen

OKAY. VI SKAL AV NÅ. JA. . . SNART
FREMME.
.
.
. EKKE DETTE
DET STEDET? DER.

Siterte tekster

- (1) Kristiansen. (1992). *Transit*. Hentet fra <http://www.dumdumboys.no/?p=30>
- (2) Montaigne, M. (2004). «Våre følelser strekker seg utover vår egen tiværelse». I: *Essays, Bok 1*. Oslo: Aschehoug, s. 27.
- (3) Melberg, A. (2005). *Å reise og skrive. Et essay om moderne reiselitteratur*. Spartacus Forlag: Oslo, s. 62
- (4) Montaigne, M. (2004). «Om uvirksomhet». I: *Essays, Bok 1*. Oslo: Aschehoug, s. 52.
- (5) Melberg, A. (2005). *Å reise og skrive. Et essay om moderne reiselitteratur*. Spartacus Forlag: Oslo, s. 64
- (6) Melberg, A. (2005). *Å reise og skrive. Et essay om moderne reiselitteratur*. Spartacus Forlag: Oslo, s. 165
- (7) Montaigne, M. (2004). «Om Ensomhet». I: *Essays, Bok 1*. Oslo: Aschehoug, s. 342
- (8) Melberg, A. (2005). *Å reise og skrive. Et essay om moderne reiselitteratur*. Spartacus Forlag: Oslo, s. 251

<p><i>takk til alle dere fremmede</i></p>	
---	--

Siste side og innside av omslag